

Hallituksen esitys eduskunnalle

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

[Kirjoita tähän esityksen pääasiallinen sisältö].

Laki /Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.....	1
PERUSTELUT	3
1 Asian tausta ja valmistelu	3
1.1 Tausta	3
1.2 Valmistelu	3
2 Nykytila ja sen arviointi.....	3
3 Tavoitteet	3
4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset	3
4.1 Keskeiset ehdotukset.....	3
4.2 Pääasialliset vaikutukset.....	3
5 Muut toteuttamisvaihtoehdot	3
5.1 Vaihtoehdot ja niiden vaikutukset.....	3
5.2 Ulkomaiden lainsäädäntö ja muut ulkomailla käytetyt keinot	3
6 Lausuntopalaute	3
7 Säännöskohtaiset perustelut.....	4
7.1 Laki rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä annetun lain 1 luvun 2 §:n muuttamisesta.....	4
8 Lakia alemman asteinen sääntely	7
9 Voimaantulo	8
10 Toimeenpano ja seuranta	8
11 Suhde muihin esityksiin.....	8
11.1 Esityksen riippuvuus muista esityksistä.....	8
11.2 Suhde talousarvioesitykseen	8
12 Suhde perustuslakiin ja säätämisyjärjestys	8
VALITSE KOHDE.....	9
rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä annetun lain 1 luvun 2 §:n muuttamisesta.....	9
VALITSE KOHDE.....	11
VALITSE KOHDE.....	11
rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä annetun lain 1 luvun 2 §:n muuttamisesta.....	11

PERUSTELUT

1 Asian tausta ja valmistelu

1.1 Tausta

1.2 Valmistelu

2 Nykytila ja sen arviointi

3 Tavoitteet

4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset

4.1 Keskeiset ehdotukset

4.2 Pääasialliset vaikutukset

5 Muut toteuttamisvaihtoehdot

5.1 Vaihtoehdot ja niiden vaikutukset

5.2 Ulkomaiden lainsäädäntö ja muut ulkomailla käytetyt keinot

6 Lausuntopalaute

7 Säännöskohtaiset perustelut

7.1 Laki rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä annetun lain 1 luvun 2 §:n muuttamisesta

2 §. Soveltamisala. Voimassa olevaa lakia rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä (444/2017, jäljempänä *rahanpesulaki*) sovelletaan 1 luvun 2 §:n 1 momentin 12 kohdan mukaisesti asianajajista annetussa laissa (496/1958) tarkoitettuun asianajajaan ja hänen apulaisensa siltä osin kuin nämä toimivat asiakkaan puolesta tai lukuun taloudelliseen toimintaan tai kiinteään omaisuuteen liittyvissä liiketoimissa taikka osallistuvat asiakkaan puolesta laissa tarkemmin määriteltyjen liiketoimien suunnitteluun tai suorittamiseen. Rahanpesulain sanamuoto viittaa asianajajiin vain henkilöinä, mutta tosiasiallisesti valvonnan kohteena ovat käytännön syistä olleet asianajotoimintaa harjoittavat tahot kollektiiveina.

Rahanpesulain 1 luvun 4 §:n 1 momentin 5 kohdan mukaan laissa tarkoitetaan ilmoitusvelvollisella kuitenkin 1 luvun 2 §:n 1 momentissa tarkoitettuja yhteisöjä ja elinkeinonharjoittajia. Edellä mainittu on ristiriidassa sen kanssa, että asianajajia koskeva 1 luvun 2 §:n 1 momentin 12 kohta ei mainitse lainkaan asianajoyhtiöitä.

Rahanpesulain velvoitteet kohdistuvat nimenomaan ilmoitusvelvollisiin. Ilmoitusvelvollisuuteen liittyvien velvoitteiden ja seuraamusten oikean kohdentumisen osalta on tärkeää, että on yksiselitteisesti määritelty, onko ilmoitusvelvollinen asianajaja henkilökohtaisesti vai asianajotoimisto yhtiönä. Osa asianajajista toimii yksityisenä elinkeinonharjoittajana, mutta merkittävä osa asianajajista työskentelee osakeyhtiömuotoisessa asianajotoimistossa, jolloin he eivät ole rahanpesulaissa tarkoitettuja elinkeinonharjoittajia, vaan toimivat työntekijöinä, omistajina tai vastuuhenkilöinä asianajajayhtiössä, joka olisi rahanpesulain tarkoittama ilmoitusvelvollinen.

Asianajajien asema rahanpesulaissa on erilainen kuin muiden oikeudellisia palveluita tarjoavien, koska niiden osalta rahanpesulain 1 luvun 2 §:n 1 momentin 13 kohdan mukaan lakia sovelletaan muuhun liike- tai ammattitoimintana oikeudellisia palveluita tarjoavaan siltä osin kuin toimitaan asiakkaan puolesta tai lukuun taloudelliseen toimintaan tai kiinteään omaisuuteen liittyvissä liiketoimissa taikka osallistutaan asiakkaan puolesta seuraavien liiketoimien suunnitteluun tai suorittamiseen, eli ilmoitusvelvolliseksi katsotaan oikeushenkilö, esimerkiksi lakiasiantainmisto, ei yksittäinen juristi. Ei ole yhdenmukaista, että asianajajien osalta on päädytty rahanpesulaissa toisenlaiseen ratkaisuun kuin muiden oikeudellisia palveluita tarjoavien osalta.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849 rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta 20.5.2015 (jäljempänä *neljäs rahanpesudirektiivi*), saatettiin voimaan kansallisesti rahanpesulailla. Neljännen rahanpesudirektiivin 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdassa määritetään luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt näiden harjoittaessa ammattitoimintaa, joihin kuuluvat b kohdassa notaarit ja muut itsenäiset lakimiesammattien harjoittajat.

Rahanpesudirektiivin 2 artiklan lakimiesammattien harjoittajien soveltamisala on saatettu voimaan rahanpesulain 1 luvun 2 §:n 1 momentin 12 ja 13 kohdassa, joista 12 kohta soveltuu asianajajiin. Kohdan 12 mukaan rahanpesulakia sovelletaan asianajajaan ja hänen apulaisensa ja 13 kohdan mukaan muuhun liike- tai ammattitoimintana oikeudellisia palveluita tarjoavaan.

Rahanpesulain nykyinen kansallinen implementointi ei tältä osin vastaa neljättä rahanpesudirektiiviä, sillä lain soveltamisalasäännös on asianajajien osalta kirjattu neljännessä rahanpesudirektiivistä poiketen. Rahanpesulaissa lain soveltaminen asianajajiin on kirjattu eri tavalla kuin muiden oikeudellisten palvelujen tarjoajien osalta, kun taas neljännessä rahanpesudirektiivissä nämä on kirjattu samoin. Rahanpesulain nykyinen kansallinen implementointi on asianajajien osalta neljännen rahanpesudirektiivin soveltamisalaa kaventava, sillä asianajaja on ilmoitusvelvollinen vain henkilökohtaisesti.

Voimassa olevan rahanpesulain esitöissä (HE 228/2016 vp s. 89—90) ei oteta kantaa siihen, miten asianajajan ilmoitusvelvollisuutta olisi tulkittava. Myöskään voimassa olevalla rahanpesulalla kumotun lain rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä ja selvittämisestä (503/2008) esitöissä ei ole mainintoja siitä, että asianajajat olisi tarkoituksella määritelty ilmoitusvelvollisiksi henkilökohtaisesti. Muita oikeudellisia palveluita tarjoavia, esimerkiksi lakiasiantoimistoja, valvotaan nimenomaan elinkeinonharjoittajina, eikä yksittäisinä juristeina.

Rahanpesulailla täytäntöön pantu neljäs rahanpesudirektiivi siihen viidennellä rahanpesudirektiivillä tehtyine muutoksineen on niin sanottu minimiharmonisointidirektiivi. Minimiharmonisointidirektiivin vähimmäisvaatimukset on alitettu Suomessa, kun asianajajien katsotaan olevan ilmoitusvelvollisia ainoastaan henkilökohtaisesti, kun direktiivissä ilmoitusvelvollisiksi on säädetty oikeushenkilöt tai luonnolliset henkilöt.

Uudessa EU:n rahanpesusäätelyssä ilmoitusvelvollisuudesta säädetään notaarien, juristien ja muiden itsenäisten juristiammattien harjoittajien osalta neljättä rahanpesudirektiiviä vastaavalla tavalla. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2024/1624, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesun ja terrorismin rahoitukseen (jäljempänä *rahanpesuasetus*) 3 artiklan 3 b kohdan mukaan ilmoitusvelvollisia ovat luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt näiden harjoittaessa ammattitoimintaa, kuten notaarit, juristit ja muut itsenäiset juristiammattien harjoittajat, jos nämä joko toimivat asiakkaansa puolesta ja lukuun taloudelliseen toimintaan tai kiinteään omaisuuteen liittyvissä liiketoimissa taikka osallistuvat asiakkaansa puolesta asetuksessa tarkemmin lueteltujen liiketoimien suunnitteluun tai suorittamiseen. Asetuksen sanamuodon mukaan ilmoitusvelvollisia ovat siis luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt.

Rahanpesuasetuksen johdantokappaleessa 42 todetaan, että ”*vastaavasti yksityishenkilöitä, jotka harjoittavat tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvaa toimintaa, ei pitäisi katsoa itsessään ilmoitusvelvollisiksi, jos näitä toimia harjoitetaan heidän työskennellessään ilmoitusvelvollisen palveluksessa, esimerkiksi asianajo- tai tilintarkastusyriyksen palveluksessa olevien juristien tai kirjanpitäjien tapauksessa*”. Rahanpesuasetus on tullut voimaan 9.7.2024 ja sitä sovelletaan 10.7.2027 lähtien. Uusi rahanpesuasetus ei mahdollista nykytilan kaltaista säätelyä, jossa asianajajat ovat henkilökohtaisesti ilmoitusvelvollisia.

Suomen Asianajajaliitto, jonka toiminimi on 1.1.2025 alkaen Suomen Asianajat, valvoo asianajajien osalta rahanpesulain säännösten ja määräysten noudattamista rahanpesulain 7 luvun 1 §:n 2 momentin nojalla. Rahanpesulain 8 luvussa säädetyn nojalla Suomen Asianajajaliitolla on toimivaltaa esittää hallinnollisia seuraamuksia asianajajille tekemällä esitys Etelä-Suomen aluehallintovirastolle.

Helsingin hallinto-oikeus on 21.5.2024 antamassaan päätöksessä 3077/2024 ottanut kantaa rahanpesulain soveltamisalaa koskevan säännöksen tulkintaan. Hallinto-oikeudessa ratkaistussa tapauksessa asianajajalle oli määrätty rikemaksu sen johdosta, että hän oli toimiessaan asianajotoimiston toimitusjohtajana laiminlyönyt rahanpesulain 2 luvun 3 §:n 1 ja 2 momentissa säädetyn riskiarviota koskevan velvollisuuden, kun asianajotoimiston riskiarvio oli ollut puutteellinen eikä sitä ollut päivitetty, sekä rahanpesulain 9 luvun 1 §:ssä säädetyn henkilöstön

kouluttamista koskevan velvollisuuden siltä osin, kun asianajotoimisto ei ollut täyttänyt sille säädettyä kouluttamisvelvollisuutta.

Hallinto-oikeus on todennut päätöksessään, että rahanpesulain mukainen ilmoitusvelvollinen asianajotoiminnassa on asianajaja ja hänen apulaisensa. Valituksenalaisessa päätöksessä velvoitteita ja niiden rikkomista ei kuitenkaan ollut arvioitu siitä näkökulmasta, onko toimitusjohtaja-asianajaja henkilökohtaisesti omassa toiminnassaan asianajajana laiminlyönyt rahanpesulain mukaisia velvollisuuksiaan. Asiassa oli hallinto-oikeuden mukaan siten ensiksi arvioitava, onko päätös rikemaksun määräämisestä voitu kohdistaa yhtiön toimitusjohtajaan yhtiön toiminnassa havaittujen puutteiden vuoksi.

Hallinto-oikeus totesi, että asianajotoimiston toimitusjohtajan vastuusta rahanpesulainsäädännön noudattamisesta osakeyhtiömuotoisen asianajotoimiston toiminnassa ei ole säädetty rahanpesulaissa.

Koska sanktionluonteisen hallinnollisen seuraamusmaksun maksuvelvollisuuden perusteista, mukaan lukien maksuvelvollisuuden määräytymisestä, on säädettävä täsmällisesti laissa, ei asianajajia sinänsä sitoville Asianajajaliiton tapaohjeille voitu rahanpesulain mukaisen rikemaksun määräämistä koskevassa asiassa antaa ratkaisevaa merkitystä. Myöskään rahanpesulain 2 luvun 3 §:n 3 momentti, jossa säädetään johdon vastuusta, kun ilmoitusvelvollinen on oikeushenkilö, ei sovellu nyt kysymyksessä olevaan tilanteeseen, jossa rahanpesulain mukainen seuraamus on kohdistettu luonnolliseen henkilöön ilmoitusvelvollisena. Rikemaksun kohdistamista asianajotoimiston toimitusjohtajaan lain sanamuodosta poikkeavasti ei voitu myöskään perustaa aluehallintoviranomaisen lausunnossaan mainitsemiin tarkoituksenmukaisuussyihin.

Edellä esitetyn perusteella hallinto-oikeus katsoi, että rahanpesulain mukaisen rikemaksun määrääminen toimitusjohtaja-asianajajalle henkilökohtaisesti asianajotoimiston toiminnassa mahdollisesti ilmenneiden puutteiden vuoksi ei perustunut lakiin. Valituksenalainen päätös oli siten kumottava ja toimitusjohtaja-asianajajalle määrätty rikemaksu poistettava. Päätös ei ole lainvoimainen. Etelä-Suomen aluehallintovirasto on hakenut asiassa valituslupaa korkeimmalta hallinto-oikeudelta kesäkuussa 2024. Asian käsittely on kesken.

Rahanpesulain sanamuodon ja hallinto-oikeuden linjauksen mukaan osakeyhtiömuotoiset asianajotoimistot eivät ole rahanpesulaissa tarkoitettuja ilmoitusvelvollisia, eikä niihin voidaan soveltaa rahanpesulain velvoitteita tai kohdistaa rahanpesulain 8 luvussa tarkoitettuja sanktioita. On epäselvää, voidaanko yhtiömuotoisessa asianajotoimistossa laatia toimistokohtainen rahanpesulain 2 luvun 3 §:ssä tarkoitettu rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen riskiarvio sekä toimintaperiaatteet ja menettelytavat rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen riskien vähentämiseksi ja tehokkaaksi hallitsemiseksi vai tulisiko jokaisen toimistossa työskentelevän asianajajan laatia oma, henkilökohtainen riskiarvio. Mikäli asianajotoimistossa kuitenkin laaditaan toimiston yhteinen riskiarvio, on epäselvää, mikä sen merkitys olisi arvioitaessa velvoitteiden täyttämistä yksittäisen asianajajan osalta.

Suomessa on satoja asianajotoimistoja, joissa useampi kuin yksi asianajaja harjoittaa asianajotoimintaa yhtiömuodossa. Tulkinta, jonka mukaan jokainen asianajotoimistossa työskentelevä asianajaja olisi henkilökohtaisesti ilmoitusvelvollinen ja siten asianajoyhtiössä jokainen yksittäinen asianajaja olisi velvollinen laatimaan oman riskiarvion rahanpesun riskeistä, on kestävä. Asianajajia on noin 2 300 ja 20 suurimmassa asianajotoimistossa työskentelee 42 % kaikista asianajajista, mikä tarkoittaisi sitä, että 20 yhteisen riskiarvion sijaan asianajajien tulisi toteuttaa 966 riskiarviota.

Asianajotoimintaa harjoitetaan yhtiömuodossa osakkeita omistavien asianajajaosakkaiden ja heidän valitsemansa toimitusjohtajan johdossa. Yksittäisen asianajajan toiminta asianajoyhtiöissä ei ole yrittäjämuotoista, vaan ei-osakkaana oleva asianajaja on työntekijäasemassa. Yksittäisen työntekijäasianajajan vaikutusmahdollisuudet esimerkiksi suuren asianajotoimiston liiketoiminnan harjoittamiseen ja riskien hallintaan taikka toimeksiantojen vastaanottamiseen on vähäistä. Yksittäisen asianajajan vaikutusmahdollisuus toimiston yhteiseen riskiarvioon on myös vähäinen. Ei ole käytännössä mahdollista, että asianajotoimistossa jokainen asianajaja laatisi vain omaa toimintaansa koskevan riskiarvion. Asianajajaliitto ei voi myöskään valvoa suuria asianajotoimistoja siten, että se kävisi läpi jokaisen yksittäisen asianajajan oman riskiarvion ja valvoisi jokaisen omaa toimintaa yhtiössä. Tämän ei voida katsoa olevan myöskään lainsäätäjän tarkoitus.

Lisäksi on epäselvää, onko asianajotoimistolla velvollisuus järjestää rahanpesulain 2 luvun 3 §:ssä tarkoitettu valvonta lain velvoitteiden noudattamiseksi ja kenen vastuulla riskiarvion, toimintaperiaatteiden ja menettelyjen laatiminen ja valvonnan järjestäminen osakeyhtiömuotoisessa asianajotoimistossa olisi.

Edelleen rahanpesulain 2 luvun 3 §:n 3 momentin mukaan, jos ilmoitusvelvollinen on oikeushenkilö, hallituksen, vastuunalaisen yhtiömiehen tai muun vastaavassa asemassa olevan ylimpään johtoon kuuluvan henkilön on hyväksyttävä 2 momentissa tarkoitettut toimintaperiaatteet, menettelytavat ja valvonta sekä seurattava ja kehitettävä niihin liittyviä toimenpiteitä. Jos katsotaan, että osakeyhtiömuotoinen asianajotoimisto ei ole rahanpesulaissa tarkoitettu ilmoitusvelvollinen, asianajotoimiston hallituksen ei rahanpesulain säännösten mukaan ole mahdollista hyväksyä edellä mainittuja toimintaperiaatteita, menettelytapoja eikä järjestää laissa tarkoitettu valvontaa eikä seurata ja kehittää niihin liittyviä toimenpiteitä, vaan jokaisen asianajajan tulisi omalta osaltaan huolehtia niiden laatimisesta, kehittämisestä ja valvonnasta.

Asianajotoimistolla ei kirjaimellisen sanamuodon tulkinnan mukaisesti olisi velvollisuutta myöskään laatia rahanpesulain 7 luvun 8 §:ssä tarkoitettua kanavaa rikkomusepäilyistä ilmoittamiseksi eikä huolehtia rahanpesulain 9 luvun 1 §:n mukaisesta velvollisuudesta työntekijöiden kouluttamiseksi ja suojelemiseksi.

Edellä esitetty huomioiden ehdotetaan, että rahanpesulain 1 luvun 2 §:n 1 momentin 12 kohtaa muutetaan niin, että siihen lisätään viittaus asianajoyhtiöön, niin että mikäli asianajotoimintaa harjoitetaan yhtiömuodossa, ilmoitusvelvollisuus koskee nimenomaan asianajoyhtiötä. Asianajoyhtiöllä tarkoitetaan laissa kaikkia mahdollisia yhtiömuotoja, joissa asianajotoimintaa harjoitetaan. Asianajotoimintaa voidaan harjoittaa Suomen Asianajaliiton hallituksen luvalla osakeyhtiömuodossa ja osakeyhtiö on yleisin yhtiömuoto asianajotoiminnassa. Asianajotoimintaa voidaan harjoittaa kuitenkin myös avoimessa yhtiössä ja kommandiittiyhtiössä sekä yksityisenä elinkeinonharjoittajana. Lisäksi kohdasta ehdotetaan poistettavaksi maininta asianajajan apulaisesta tarpeettomana.

Muutoksella korjattaisiin neljännen rahanpesudirektiivin kansallista implementointia ja poistettaisiin nykysääntelyn epäselvyys koskien rahanpesulain ilmoitusvelvollisuuden soveltamista asianajajiin.

8 Lakia alemman asteinen sääntely

9 Voimaantulo

10 Toimeenpano ja seuranta

11 Suhde muihin esityksiin

11.1 Esityksen riippuvuus muista esityksistä

11.2 Suhde talousarvioesitykseen

12 Suhde perustuslakiin ja säätämisjärjestys

Ponsi

Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset: /
Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Valitse kohde.

Laki

rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä annetun lain 1 luvun 2 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan lain rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä (444/2017) 1 luvun 2 §:n 1 momentin 12 kohtaa seuraavasti:

1 luku

Yleiset säännökset

2 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan:

12) asianajajista annetussa laissa (496/1958) tarkoitettuun elinkeinonharjoittajana toimivaan asianajajaan tai siinä tapauksessa, että asianajotoimintaa harjoitetaan yhtiömuodossa, asianajoyhtiöön, siltä osin kuin tämä toimii asiakkaan puolesta tai lukuun taloudelliseen toimintaan tai kiinteään omaisuuteen liittyvissä liiketoimissa taikka osallistuvat asiakkaan puolesta seuraavien liiketoimien suunnitteluun tai suorittamiseen:

[Kirjoita momentin teksti tähän]

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Helsingissä x.x.20xx

Pääministeri

Etunimi Sukunimi

..ministeri Etunimi Sukunimi

*Valitse kohde.
Valitse kohde.*

Laki

rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä annetun lain 1 luvun 2 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan lain rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä (444/2017) 1 luvun 2 §:n 1 momentin 12 kohtaa seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

1 luku

1 luku

Yleiset säännökset

Yleiset säännökset

2 §

2 §

Soveltamisala

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan:

Tätä lakia sovelletaan:

12) asianajajista annetussa laissa (496/1958) tarkoitettuun asianajajaan *ja hänen apulaisensa* siltä osin kuin nämä toimivat asiakkaan puolesta tai lukuun taloudelliseen toimintaan tai kiinteään omaisuuteen liittyvissä liiketoimissa taikka osallistuvat asiakkaan puolesta seuraavien liiketoimien suunnitteluun tai suorittamiseen:

12) asianajajista annetussa laissa (496/1958) tarkoitettuun elinkeinonharjoittajana toimivaan asianajajaan tai siinä tapauksessa, että asianajotoimintaa harjoitetaan yhtiömuodossa, asianajoyhtiöön, siltä osin kuin tämä toimii asiakkaan puolesta tai lukuun taloudelliseen toimintaan tai kiinteään omaisuuteen liittyvissä liiketoimissa taikka osallistuvat asiakkaan puolesta seuraavien liiketoimien suunnitteluun tai suorittamiseen:

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20

..